

Sygn. akt: III U 1014/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lutego 2015r. w O.

sprawy z odwołania J. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 16.10.2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie

Sygn. akt III U 1014/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16.10.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił J. A. prawa do ponownego ustalenia emerytury.

J. A. decyzję powyższą zaskarżył, wnosząc od niej odwołanie. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że emerytura winna mu być przeliczona z zastosowaniem kwoty bazowej obowiązującej w dniu złożenia wniosku, bo miał wówczas 45 m-cy opłacania składek w ZUS.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że możliwość przyznania emerytury po emeryturze dotyczy każdego przypadku, w którym osoba uprawniona do świadczenia, spełnia warunki wymagane do ustalenia emerytury na podstawie innego przepisu. Tymczasem odwołujący wyczerpał już wszystkie możliwości ustalenia jego uprawnień do emerytury, dlatego ZUS odmówił mu prawa do emerytury i przeliczenia jej wysokości w oparciu o art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 22.08.2006r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał J. A. (ur. (...)) prawo do emerytury począwszy od 13.07.2006r. w oparciu o art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, określając jej wysokość na datę przyznania świadczenia na kwotę 1.376,17zł. brutto. Wysokość pobieranej przez odwołującego emerytury była kilkakrotnie przeliczana w związku z kontynuowaniem zatrudnienia.

W dniu 15.07.2011r. odwołujący zwrócił się do Oddziału ZUS w P. z wnioskiem o ponowne ustalenie uprawnień do emerytury w związku z ukończeniem 65 roku życia.

W następstwie tego wniosku decyzją z dnia 28.07.2011r. ZUS odmówił J. A. prawa do emerytury z wyliczoną częścią socjalną od aktualnej kwoty bazowej podnosząc, że odwołujący nie udowodnił 30 miesięcy w ubezpieczeniu po przyznaniu emerytury.

Następnie na wniosek odwołującego z dnia 11.04.2012r. ZUS w decyzji z dnia 26.04.2012r. dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury odwołującego w związku z przeliczeniem wskaźnika podstawy wymiaru emerytury z 20 lat kalendarzowych. Wysokość emerytury od dnia 01.04.2012r. wyniosła 1.826,16zł. brutto. W kolejnych decyzjach w związku z kontynuowaniem zatrudnienia emerytura była przeliczana, w tym w ostatniej decyzji z dnia 28.07.2014r. ustalona została na kwotę 1.996,46zł.

W dniu 28.07.2014r. J. A. złożył kolejny wniosek o ustalenie uprawnień do emerytury.

W wyniku ponownej weryfikacji akt sprawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, iż decyzja z dnia 28.07.2011r., wydana na skutek wniosku z dnia 15.07.2011r., była błędna. W następstwie powyższego decyzją z dnia 16.10.2014r. ZUS uchylił decyzję z dnia 28.07.2011r. i przyznał J. A. prawo do emerytury począwszy od 13.07.2011r. uznając, że odwołujący w dniu złożenia wniosku spełniał przesłanki określone w art. 27 ustawy emerytalnej tj. w dniu złożenia wniosku osiągnął wymagany wiek 65 lat oraz legitymował się wymaganym stażem pracy. Jednakże w związku z brakiem 30-miesięcznego okresu ubezpieczenia, przypadającego od daty przyznania ostatniej emerytury do dnia złożenia wniosku tj. 15.07.2011r., wysokość emerytury została określona od kwoty bazowej wynoszącej 1.977,20zł. ZUS ustalił bowiem, że od nabycia uprawnień do emerytury ustalonej decyzją z dnia 22.08.2006r. do momentu złożenia ponownego wniosku, odwołujący podlegał ubezpieczeniu jedynie 23 miesiące i 2 dni.

Kolejną decyzją z dnia z dnia 16.10.2014r. (wydaną w następstwie wniosku z 28.07.2014r. o ponowne ustalenie prawa do emerytury) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił J. A. prawa do ponownego ustalenia emerytury.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy (art. 53 ust. 2 ww. ustawy). Emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa

w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury (art. 53 ust. 3 ww. ustawy). Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 53 ust. 4 ww. ustawy).

Powyższe uregulowanie zawarte w art. 53 ust. 4 ww. ustawy oznacza, iż wyliczenie emerytury z nową kwotą bazową odniesioną do części socjalnej świadczenia z tytułu pozostawania w ubezpieczeniu przez kolejne co najmniej 30 miesięcy możliwe jest tylko w sytuacji ustalania prawa do nowego - następnego świadczenia.

Tymczasem w przedmiotowej sprawie odwołujący wykorzystał już wszystkie możliwości ustalenia uprawnień do emerytury i tym samym wyliczenia emerytury z nową kwotą bazową w odniesieniu do części socjalnej świadczenia. Po raz pierwszy prawo do emerytury zostało bowiem J. A. ustalone decyzją z dnia 22.08.2006r. – na skutek wniosku z dnia 13.07.2006r. w oparciu o art. 29 ustawy emerytalnej. Kolejną decyzją z dnia 16.10.2014r. – wydaną na skutek wniosku z dnia 15.07.2011r. w oparciu o treść art. 27 ustawy emerytalnej ZUS ustalił odwołującemu prawo do emerytury począwszy od 13.07.2011r. uznając, iż spełnia on warunki do emerytury określone w art. 29 ustawy emerytalnej. Część socjalna świadczenia została wyliczona od kwoty bazowej obowiązującej poprzednio, wynoszącej 1.977,20zł., gdyż odwołujący od daty przyznania ostatniej emerytury do daty złożenia kolejnego wniosku tj. 15.07.2011r. nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu przez 30 miesięcy, a jedynie przez 23 miesiące i 2 dni (co było bezsporne). Stąd brak było podstaw do przeliczenia emerytury w oparciu o cyt. wyżej. 53 ust. 4.

Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 19.11.2013r. wydanym w sprawie o sygn. III AUa 203/13, LEX nr 1400346, wyraził pogląd, że niemożliwe jest skorzystanie z możliwości przeliczenia emerytury na podstawie art. 53 ust. 4 u.e.r.f.u.s. w sytuacji pozostawania w ubezpieczeniu co najmniej 30 miesięcy, już po nabyciu prawa do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego. Żadne bowiem z przepisów ustawy z 1998r. o emeryturach i rentach z FUS nie przewidują takiej możliwości. Przepis zaś art. 53 ust. 3 i 4 u.e.r.f.u.s. został wprowadzony w celu wyraźnego unormowania kwestii kwoty bazowej osób pobierających tzw. wcześniejszą emeryturę, przechodzących następnie na emeryturę w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego i ma on "jednorazowe" zastosowanie. W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Apelacyjny w Łodzi wskazał, że w art. 53 określono sposób ustalenia wysokości emerytury w momencie jej przyznawania jako świadczenia pierwszorazowego, dlatego datą końcową 30 - miesięcznego okresu, który wnioskodawca musiałby wykazać, aby wyliczenie jego emerytury mogło być przeprowadzone w sposób określony w art. 53 ust. 4, jest dzień poprzedzający nabycie prawa do emerytury przyznanej na podstawie art. 27. Niemożliwe jest natomiast skorzystanie z możliwości przeliczenia emerytury na podstawie art. 53 ust. 4 w sytuacji pozostawania w ubezpieczeniu co najmniej 30 miesięcy, już po nabyciu prawa do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego. Żadne bowiem z przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie przewidują takiej możliwości. Przepis zaś art. 53 ust. 3 i 4 ustawy został wprowadzony w celu wyraźnego unormowania kwestii kwoty bazowej osób pobierających tzw. wcześniejszą emeryturę, przechodzących następnie na emeryturę w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego i ma on "jednorazowe" zastosowanie. Powyższy pogląd Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela i aprobuje.

Wskazać też na marginesie należy, że do odwołujący decydował kiedy złoży wniosek o przyznanie świadczenia emerytalnego po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego. Gdyby bowiem ze złożeniem tego wniosku poczekał do czasu kiedy zgromadzi wymagane 30 miesięcy ubezpieczenia, możliwe byłoby ustalenie wysokości świadczenia z aktualną kwotą bazową w odniesieniu do części socjalnej świadczenia.

Reasumując powyższe, stwierdzić należy, że zaskarżoną w przedmiotowym postępowaniu decyzją z dnia 16.10.2014r., wydaną na skutek wniosku z dnia 28.07.2014r. organ rentowy prawidłowo odmówił J. A. ponownego ustalenia emerytury z wyliczoną częścią socjalną od kwoty bazowej obowiązującej w dniu zgłoszenia wniosku, gdyż brak było ku temu podstaw prawnych. Odwołujący, składając w dniach 13.07.2006r. i 15.07.2011r. wnioski o przyznanie prawa do emerytury wykorzystał już wszystkie możliwości ustalenia uprawnień do tego świadczenia i tym samym wyliczenia emerytury z nową kwotą bazową w odniesieniu do części socjalnej świadczenia.

Kierując się powyższymi ustaleniami, Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie J. A. od decyzji z 16.10.2014r.